

Sygn. akt I ACz 1253/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie - Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSA Paweł Rygiel

Sędziowie SA Maria Kus Trybek

SA Józef Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2012 r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku J. G. (1) złożonego w trybie art. 111 §1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. kodeks wyborczy

z udziałem L. B.

na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach, z dnia 9 lipca 2012 r., sygn. akt I Ns 51/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1253/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił wniosek J. G. (1), którym wnioskodawca – w trybie wyborczym – domagał się nakazania uczestnikowi jako wydawcy tygodnika (...) sprostowania nieprawdziwej informacji poprzez umieszczenie na pierwszej stronie tygodnika (...) oraz na trzeciej stronie gazety: "(...)" oświadczenia: „Przepraszam kandydata na senatora w okręgu(...), woj. (...) Pana J. G. (1) za zniesławienie go w tygodniku (...) sugerując, że był członkiem czy służył jako podoficer w oddziałach (...), przypisując mu życiorys innej, obcej mu osoby”, o zamieszczenie tych sprostowań w (...) K. i (...) Radio (...), uiszczenia na konto wyborcze Komitetu Wyborczego (...) kwoty 19 500 zł jako zadośćuczynienie za zepsutą kampanię wyborczą oraz wpłacenie na cel dobroczynny kwoty 20 000 zł.

Sąd I instancji ustalił, że J. G. (1) kandydował na senatora w wyborach do Sejmu i Senatu RP w 2011 r. w okręgu nr(...), przy czym zgłoszenia jego kandydatury dokonano w Okręgowej Komisji Wyborczej w K..

Wnioskodawca urodził się w miejscowości K., zamieszkuje natomiast w R..

W tygodniku (...), którego wydawcą jest uczestnik L. B., w numerze (...)z daty 25-31 sierpnia 2011 r., zamieszczona została publikacja „(...)”. Zawierająca fotokopię rozkazu karnego z dnia (...)1965 r. nr(...)wydanego wobec sierżanta J. G. (1) „za wywoływanie z żoną awantur, bezpodstawne bicie czym narusza jej godność osobistą i kompromituje organa M.O. w oczach sąsiadów i rodziny”, za co został ukarany surową naganą.

Sąd ustalił, że w (...) r. wnioskodawca miał (...) lat, nie mieszkał wówczas w W., ożenił się w (...) r. W W. mieszkał w (...) r. Od (...) r. do(...)r. pracował w Ministerstwie Obrony Narodowej. Od(...)r. bądz (...)r. jest (...) Wojska Polskiego.

W tym stanie rzeczy Sąd wskazał, że publikacja zawarta w tygodniku (...), którego wydawcą jest L. B. nie stanowi materiału wyborczego, ani też wypowiedzi w ramach prowadzonej agitacji wyborczej, ponadto nie zawiera informacji nieprawdziwych, albowiem nie dotyczy wnioskodawcy. Zdaniem Sądu wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał by materiał zawarty w tygodniku umieszczony na str. 11 pt. „J. G. (1) z W.” był rozpowszechniany jako materiał wyborczy przez uczestnika w okresie trwania. Zdaniem Sądu jak słusznie podnosił uczestnik publikacja zamieszczona w gazecie nie dotyczyła wnioskodawcy lecz J. G. (1) z W.. Podkreślił Sąd, iż sam wnioskodawca przyznał, że nie pochodzi z W. lecz urodził się w K. i mieszka w R., a w W. zamieszkał dopiero w(...)r., a ponadto zawsze używał podwójnego imienia J. G. (2). W dacie(...)r., której dotyczy wydany rozkaz karny nie był (...)jak również nie pozostawał w związku małżeńskim. Zdaniem Sądu wniosku, co do tego, że publikacja dotyczy J. G. (1) nie można również wyprowadzić z komentarza do rozkazu, w którym mowa jest o (...) u schyłku PRL. Wskazał, że ogólnie dostępna wiedza o wnioskodawcy nie pozwala na identyfikację J. G. (1) z J. G. (1), o którym mowa w zakwestionowanym materiale.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca i zaskarżając go w całości wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy. Na uzasadnienie podniósł dotychczas prezentowaną argumentację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe, materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wnioski o wydanie orzeczenia: zakazu rozpowszechniania takich informacji; przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje; nakazania sprostowania takich informacji; nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste; nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone; nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100.000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego. Warunkiem dochodzenia wskazanych wyżej roszczeń w trybie wyborczym jest zatem rozpowszechnienie nieprawdziwych informacji za pomocą materiałów wyborczych.

W pełni należy podzielić ocenę Sądu Okręgowego, że sporna publikacja nie stanowi materiału wyborczego. Pojęcie materiałów wyborczych określone jest w sposób niewyczerpujący. Określa, że są nimi w szczególności plakaty, ulotki i hasła. Z całą pewnością należą do nich także tzw. billboardy oraz wszelkie napisy, informacje, komunikaty, apele. Nadto chodzi tu o tego rodzaju wypowiedzi, które mają charakter agitacji wyborczej, a więc są umieszczane z uwagi na trwającą kampanię wyborczą i pozostają w związku z aktem wyboru, czy też umieszczane są w celu wpływu na wynik głosowania. Nie sposób bowiem twierdzić, że wszelkie wypowiedzi na temat osoby kandydującej, tylko z uwagi na fakt, że trwa kampania wyborcza, uzyskują przymiot materiału wyborczego. Zważyć zatem należy, że sporna publikacja w żaden sposób nie nawiązuje do kampanii wyborczej, jak też nie odwołuje się do kandydowania wnioskodawcy w wyborach. Nie zawiera także elementów agitacji wyborczej.

Powyższe decyduje o bezzasadności zażalenia wnioskodawcy i argumentacja w tym zakresie jest wystarczająca do rozpoznania zażalenia. Tym samym zbędne jest dokonywanie oceny, czy wypowiedź zawarta w przedmiotowej publikacji dotyczy wnioskodawcy czy osoby trzeciej, jakkolwiek argumentacja Sądu I instancji nie jest w tym zakresie przekonywująca. W istocie bowiem w przypadku każdej nieprawdziwej informacji można wywodzić, że nie dotyczy ona osoby, której dotyka. Tymczasem część podanych w komentarzu do zamieszczonej fotokopii danych mogło u osób trzecich wywoływać wrażenie, że odnosi się ona do osoby wnioskodawcy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.